

El Mercat de les Flors acull el dv. 22 i 31 ds. 23 una marató teatral i poètica amb *F.R.A.U.*
pàgina 40

Reportatges

14. El mapa i el territori

El mapa de la creació de Catalunya és tan extens com ho és el seu territori: fora de la capital hi ha un munt de creadors que donen vida i cos als seus projectes. La redacció de Time Out s'escampa pel país a la recerca d'artistes i pols creatius.

24. Carles Puigdemont

Andreu Gomila parla de Pink Floyd, poesia i de la credibilitat del procés en el sector cultural amb el president de la Generalitat.

Seccions

26. Coses per fer

31. Amb nens

32. Cinema

39. Teatre

44. Música

48. Clubs

49. LGBT

50. Comèdia

51. Art

53. Llibres

58. Menjar i beure

63. Tendències

66. Top Ten

2

Terence Davies se'n va a Escòcia durant la Gran Guerra per filmar una relata èpic i intimista al voltant de la història d'una noia. La pel·lícula es diu *Sunset song* i és del millorret d'aquest estiu **pàgina 35**

3

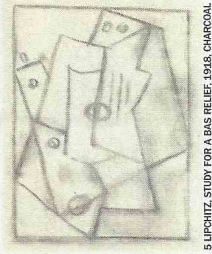
El segon i últim cap de setmana de la festa major del Poble-sec té el seu epicentre a la Sala Apolo, que ofereix al barri un reguitzell de concerts gratis de traca i mocoder **pàgina 29**

4

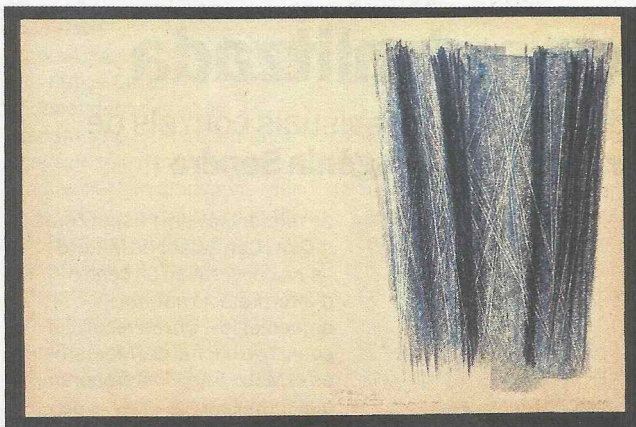
Mayte Martín presenta al Teatre Grec aquest divendres *Tempo rubato*, un projecte que va néixer fa vint anys i pel qual ha comptat amb l'ajuda del gran Joan Albert Amargós **pàgina 46**

5

La galeria Marc Domènech exposa *De Lipchitz a Sol LeWitt*. Dibuixant una col·lecció, una mostra que recull alguns dels millors artistes del segle XX des de la fragilitat del paper **pàgina 52**

De Lipchitz a Sol LeWitt

SCANS: TITPE; ILLUSTR: DE PANS HAPTING

★★★★

Galeria Marc Domènech.

Fins a l'11 de setembre.

“Un gran dibuix és com el mapa d’una illa recentment descoberta. Excepte que és molt més fàcil llegir un dibuix que un mapa; davant un dibuix, els cinc sentits esdevenen agrimensors”. M’he trobat amb aquestes línies, del llibre *Un pintor de hoy* signat per John Berger, just uns dies abans de visitar *De Lipchitz a Sol LeWitt. Dibuint una col·lecció* i descobrir amb goig com un galerista es rendeix als caminols del paper sense més pretensions que la de voler assenyalar-ne els noms propis. Marc Domènech conjura, de manera quasi cartogràfica, els principals artistes del segle passat i, a vegades, ho fa per parelles, cercant estètiques semblants i motius que es repeteixen malgrat la distància cronològica. Per començar, *Estudi per un baix relleu*, de principis del segle XX, de Jacques Lipchitz, presentat entre dos Sol LeWitt

(*Quadrat i Paral·lelogram*, dels 80), un tàndem on hi reverbera una continuïtat formal més que evident. Enmig de dos gargots de Joan Miró, sobresurt un cartó premsat irregular de Gaston Chaissac, i les línies i colors del surrealisme i l’art brut s’entrellacen.

Palplantada davant de l’estiuc *Home que llança una pedra* (1920) de Picasso, se m’acut que el dibuix és una de les arts més honestes. Mostra el vigor de l’artista, el traç dubtós, l’errada i la correcció, i delata la senzillesa meravellosa en l’execució. No hi ha trampa, la intenció es revela de manera natural. L’*Escena camperola* (1912) de Joaquim Torres García amb les marques i les mesures en llapis per traslladar-ho al mur com a fresc és una prova que la peça, concebuda en un primer moment com a assaig, funciona també ara com a obra total. Qui va dir que el dibuix era un art menor? –Aina Mercader

NOTA AL PEU No passeu de llarg dels dibuixos de Chaissac.

DUES RARESES

EL CONTEMPORANI

El quadre ‘1909’ (2014) del pintor i escultor resident a Nova York Lluís Lleó és l’única peça del segle XXI que s’ha colat en aquesta exposició.

EL COLPIDOR

Zoran Music, abans de la sèrie ‘No som pas els darrers’ (on va plasmar els records d’Auschwitz), va pintar escenes alegres com ‘Els cavalls que juguen’.